

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła w pozwie z dnia 21 września 2018r. (data wpływu) o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 76.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 75.385,00 zł liczonymi od dnia 30 lipca 2017 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 615,00 zł liczonymi od dnia 10 lutego 2018 r. do dnia zapłaty. Powódka podała, że na powyższą kwotę składają się:

- kwota 75.385,00 zł tytułem części brakującego odszkodowania za szkodę majątkową na nieruchomościach powstałej wskutek zdarzenia ubezpieczeniowego z dnia 29 czerwca 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwota 615,00 zł tytułem zwrotu całości kosztów prywatnej opinii technicznej poniesionych przez poszkodowanego na podstawie faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lutego 2018 r. do dnia zapłaty

- oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa (pозew k. 4-9 akt).

Powódka wskazała, że dochodzi roszczenia z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych. Należna brakująca część odszkodowania winna zostać ustalona w kwocie 119.445,85 zł brutto odpowiadającej różnicy pomiędzy należnym odszkodowaniem w kwocie 159.997,06 zł brutto a wypłaconym dotychczas odszkodowaniem w wysokości 40.551,21 zł. Nadto, że dochodzona przez powódkę kwota 75.385,00 zł tytułem części brakującego odszkodowania z tytułu kosztów odbudowy budynku gospodarczego po zdarzeniu z dnia 29 czerwca 2017 r. nie wyczerpuje całego roszczenia przysługującego powódce z tego tytułu. Powódka może wnieść pozew z żądaniem zapłaty kwoty 75.385,00 zł zastrzegając jednocześnie, że kwota 75.385,00 zł brutto z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego mienia w ramach ubezpieczenia budynków gospodarstwa rolnego nie wyczerpuje całego roszczenia. Należy, bowiem stwierdzić, że rozdrabnianie roszczeń jest jak najbardziej dopuszczalne, a uprawnienie to wynika z zasady dyspozycyjności, zgodnie z którą sama decyzja co do inicjowania procesu, jego zakresu oraz dysponowania jego przedmiotem w jego trakcie leży - z pewnymi wyjątkami - w gestii samego wierzyciela-powoda (może on np. cofnąć pozew). Skoro bowiem wierzyciel może żądać zapłaty kwoty X to tym bardziej może żądać tylko połowy tej kwoty, mając na uwadze, że uprawniony jest również do zrzeczenia się długu i dokonania innych - poprawiających sytuację prawną dłużnika wynikającą niż pierwotnej treści zobowiązania - czynności materialnoprawnych (przy zastrzeżeniu odmienności czynności materialnoprawnych od procesowych). Nie będzie uzasadnione w takim wypadku podniesienie przez przeciwnika procesowego zarzutu powagi rzeczy osądzonej (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. - czego skutkiem byłoby odrzucenie pozwu); nie zachodzi w tym wypadku tożsamość roszczenia, bowiem sprawy dotyczą różnych części tego samego roszczenia. Powyższe stanowisko najpełniej znalazło swoje odzwierciedlenie w uchwale Sądu Najwyższego z 5 lipca 1995 (sygn. akt III CZP 81/95), gdzie stwierdzono „Dopuszczalne jest rozdrobnienie roszczenia o wynagrodzenie za wykonanie dzieła i dochodzenie części tego roszczenia w oddzielnych pozwach.”

Ponadto, powódka wskazała, że dochodzi także kwoty 615,00 zł brutto tytułem zwrotu kosztów sporządzenia na rzecz J. P. specjalistycznej opinii przez niezależnego rzeczoznawcę z zakresu budownictwa dr inż. P. B.. Zwrot kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy technicznej w dniu 10 stycznia 2018 r., wypłata odszkodowania w pełnej wysokości powinna nastąpić w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania przez pozwaną zgłoszenia szkody, a więc najpóźniej do dnia 09 lutego 2018 r. Zatem przyjmując 30 dni na likwidację szkody, odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej przez powódkę kwoty 615,00 zł winny być liczone od dnia następnego po upływie 30 - dniowego terminu na dokonanie likwidacji szkody, tj. od dnia 10 lutego 2018 r. Roszczenie z tytułu kosztów sporządzenia prywatnej opinii technicznej stało się wymagalne w dniu 10 lutego 2018 r. (pозew k. 4-9 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. Pozwany powołując się na ustawę o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) podniósł, że zasadne jest uwzględnienie stopnia zużycia budynku według stanu na dzień zawarcia umowy (stopień zużycia określony w polisie ubezpieczeniowej), jak i również zużycia budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Chodzi tu o faktyczne, całkowite zużycie budynku na dzień powstania szkody. Użyty w ustawie spójnik „również” wskazuje konieczność uwzględnianie dwóch okresów zużycia: pierwszego kończącego się przed dniem rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń oraz drugiego, czyli od dnia jej rozpoczęcie do dnia powstania szkody. Niezależnie od metody ustalenia kwoty odszkodowania ustalenie wysokości szkody winno następować z uwzględnieniem stopnia zużycia budynku. Wypłata odszkodowania bez potrącenia zużycia technicznego, w przypadku powstania szkody w budynkach o znacznym już stopniu zużycia, pozwala na jego odbudowanie w stanie nowym. Tymczasem zgodnie z art. 824¹ par. 1 k.c. szkoda nie może być źródłem wzbogacenia. W związku z tym powódce należy się odszkodowanie w kwocie odzwierciedlającej stopień zużycia budynku. W związku z tym pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w łącznej kwocie 40.551,21 zł, która winna kompensować poszkodowanemu poniesioną szkodę.

W odniesieniu do kosztów uprzątnięcia miejsca szkody, pozwany podkreślił, że brak jest dowodów wskazujących, że takie koszty zostały poniesione. Zgodnie zaś z treścią art. 69 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, wysokość szkody w budynkach rolniczych zwiększa się w granicach sumy ubezpieczenia o udokumentowane koszty uprzątnięcia miejsca szkody w wysokości do 5 % o wysokości szkody. Mając zatem na względzie warunki umowy ubezpieczenia, fakt poniesienia takich kosztów- jak uprzątnięcie zalegającego gruzu oraz elementów drewnianych i stalowych, wywóz i utylizacja pokrycia azbestowego powinny zostać udokumentowane. Pozwany podnosi także, że nie uznaje roszczeń powoda dotyczących dodatkowych prac budowlanych wykraczających poza zakres spowodowany szkodą z dnia 29.06.2017r. i obejmujących prace związane z modernizacją budynków.

Odnosząc się zaś do podatku VAT, pozwany ubezpieczyciel wskazał, że podatek ten został uwzględniony w rozliczeniu nakładów materiałowych. Natomiast, w odniesieniu do robocizny brak jest dowodów wskazujących, że podatek ten został przez poszkodowanego poniesiony. Poszkodowany może samodzielnie dokonać remontu budynku, a ewentualny podmiot wykonujący odbudowę może nie być płatnikiem podatku VAT. W takim przypadku nieuzasadnione byłoby naliczenie pełnej kwoty podatku VAT, gdyż poszkodowany nie poniósł takich kosztów przy remoncie budynku. Koszty sporządzenia prywatnej opinii technicznej na zlecenie poszkodowanego nie zostały uznane przez pozwanego, ponieważ w jego ocenie, nie pozostają one w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą i jako takie nie podlegają naprawieniu (odpowiedź na pozew k. 87-88 akt) .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2017 r., w wyniku huraganu, który przeszedł nad miejscowością R. doszło do uszkodzenia nieruchomości tj. budynku gospodarczego (inwentarsko-składowego) składającego się ze stodoły i obory mniejszej stanowiących integralną całość, należącego do J. P.. Poszkodowany J. P. w chwili powstania szkody posiadał zawartą ze stroną pozwaną polisę obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych o nr (...), umowa ubezpieczenia została zawarta na okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Poszkodowany zgodnie z zawartą ze stroną pozwaną umową obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych miał zagwarantowaną sumę ubezpieczenia stodoły do kwoty 90.800,00 zł oraz obory mniejszej do kwoty 72.400,00 zł. Ubezpieczony opłacił należne składki. (dowód: polisa nr (...), dowody wpłaty składek k.13-15 , informacja strony pozwanej o szkodzie k. 16, dokumenty znajdujące się w aktach szkody o nr (...) -dołączone do przedmiotowej sprawy, zeznania J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:04:40).

W dniu 29 czerwca 2017 r., poszkodowany (ubezpieczony) J. P. zgłosił stronie pozwanej szkodę powstałą w budynku gospodarczym (inwentarsko-składowym) składającym się ze stodoły i obory mniejszej stanowiących integralną całość na nieruchomości położonej w (...), (...)-(...) S., gm. L. wskutek zdarzenia ubezpieczeniowego z dnia 29 czerwca 2017 r.

W szczegółowym opisie szkody wskazano, że „budynek inwentarsko-składowy: obora zużycie 48%, stodoła zużycie 48%. Budynek jest integralną całością. Z powodu działania wiatru o sile huraganu budynek uległ całkowitemu zniszczeniu. Ocalała tylko część inwentarska z welbunkiem stropu. Powyżej ścianka kolankowa wraz ze szczytem przewrócona. Na całym obiekcie zawalona więźba dachowa, połamane drewno i pokrycie z płyt azbestowo-cementowych płaskich. Porwana papa jednowarstwowa jako podkład pod płytami. Zawalony szczyt i ściany sąsiedka. Przewrócone słupy szt.4 wysokości 3,3m między wrotami przekrój 2cxll/2 cegły. Zawalone wieńce żelbetonowe długości 12,5m przekrój 0,3m x0,2m. Połamane wrota z desek 25mm bite na szpungi. Zniszczona obróbka blacharska dachu z blachy żelaznej ocynkowanej szerokości 25cm. Zniszczony jeden wypust na światło. Odzysk to tylko drewno na opał. Pustaki, cegła połamane lub poszczerbione”. (dowód: informacja strony pozwanej o szkodzie k. 16, zeznania J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:04:40- 00:12:53).

Drzwi do obory były odnowione 3 lata przed zdarzeniem. Ubezpieczony wymienił drzwi z desek na drzwi z profilu metalowego i blachy trapezowej zeznania (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:10:53).

J. P. nie posiadał żadnych dokumentów związanych z budową budynków gospodarczych, żadnej książki obiektu, lub też dowodów na to, że cyklicznie dokonywał przeglądu przewodów kominowych, instalacji elektrycznych (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:12:53).

Przed zdarzeniem J. P. nie remontował dachu, dach był w dobrym stanie, w oborze były okna, była doprowadzona woda, instalacja elektryczna, kanalizacja, posadzka była betonowa, ściany były wybialkowane. Obora nie była ogrzewana (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:10:53- 00:14:59).

Po zniszczeniu budynku J. P. sprzedał złom w skupie złomu. Zostały tylko belki metalowe, ale J. P. nie wykorzystał ich do odbudowy budynku. Gruz nadal przechowuje u siebie na składowisku (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:10:53- 00:14:59).

W dniu 29 czerwca 2017 r. strona pozwana przyjęła zawiadomienie o szkodzie. Szkodę zarejestrowano u strony pozwanej pod numerem (...) (dowód: druk zgłoszenia szkody majątkowej k. 17-18).

W lipcu 2017 r. na wniosek poszkodowanego (ubezpieczonego) J. P. została sporządzona ekspertyza rzeczoznawcy mgr inż. M. J. w zakresie określenia stanu technicznego budynku inwentarsko-składowego po wystąpieniu katastrofy budowlanej stwierdzające konieczność jego całkowitej rozbiórki do poziomu fundamentów.

We wnioskach i zaleceniach ekspertyzy rzeczoznawca opisał, że po dokonaniu oględzin i przeprowadzeniu ekspertyzy budynku stwierdzono:

- ściany uległy całkowitemu zniszczeniu i przeznaczają się do odbudowy. Jedynie ściany poniżej poziomu stropu w części inwentarskiej nadają się do ponownego użytku,
- konstrukcja dachowa budynku uległa całkowitemu zniszczeniu i przeznaczają się ją do całkowitej odbudowy.
- pokrycie dachowe uległo całkowitemu zniszczeniu i przeznaczają się je do utylizacji oraz całkowitej odbudowy.
- strop w części inwentarskiej uległ ponadnormatywnemu ugięciu i zaleca się jego rozbiórkę i odbudowę.
- instalacja elektryczna uległa całkowitemu zniszczeniu. Nakazuje się wykonanie nowej instalacji.

- stolarka okienna i drzwiowa uległa całkowitemu zniszczeniu. Nakazuje się jej ponowny zakup i zamontowanie w nowych ścianach.

Wszystkie konstrukcyjne elementy budynku zostały zniszczone, budynek w stanie obecnym jest ruiną. Biorąc pod uwagę aspekt ekonomiczny, jedynie fundamenty nadają się do ponownego użytku, pozostałe ściany i strop należy rozebrać. Rzeczoznawca wskazał, że przedmiotowy budynek w stanie po zdarzeniu z dnia 29 czerwca 2017 r. nie nadaje się do użytkowania i remontu i niezwłocznie należy dokonać jego odbudowy.

Na podstawie ekspertyzy mgr inż. M. J., ubezpieczony J. P. podjął decyzję o odbudowie zniszczonego budynku (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:10:53- 00:14:59).

Decyzją z dnia 13 lipca 2017 r. , uwzględniając sporządzony kosztorys, strona pozwana ustaliła wysokość należnego ubezpieczonemu odszkodowania w kwocie 31.858,32 zł netto (dowód: kopia decyzji wraz z kosztorysami k 27-31 akt).

Pismem z dnia 7 września 2017 r. J. P. wniósł reklamację od decyzji strony pozwanej o przyznaniu mu odszkodowania w zaniżonej kwocie 31.858,32 zł netto. Poszkodowany podnosił, że kosztorysy weryfikacyjne autorstwa Z. G. z dnia 05.07.2017 r., w których zakres uszkodzeń i koszt naprawy budynków gospodarczych został oszacowany na łączną kwotę 31 858,32 zł brutto, zostały sporządzone niepoprawnie z uwagi na bezzasadne zastosowanie podwójnego zużycia technicznego na poziomie 48%, zaniżone koszty materiałów oraz ceny jednostkowe poszczególnych robót remontowo - budowlanych, zaniżone stawki robocizny oraz nieuwzględnienie wszystkich, niezbędnych prac, bez podjęcia których niemożliwe byłoby naprawienie ww. nieruchomości, m.in.:

- zabezpieczenie terenu budowy;
- przygotowanie terenu pod prace remontowo - budowlane, m.in. uprzątnięcie zalegającego gruzu, elementów drewnianych oraz stalowych;
- prace rozbiórkowo - wyburzeniowe, m.in. demontaż ścian oraz stolarki;
- demontaż starych okien;
- montaż nowych okien;
- demontaż drzwi ze stali;
- montaż nowych drzwi ze stali;
- rozbiórka i utylizacja azbestu zgodnie z programem Utylizacji azbestu;
- wywóz i utylizacja gruzu;
- koszty transportu (dowód: reklamacja k. 32-33 akt).

Pismem z dnia 5 października 2017 r. strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko. Decyzją z dnia 10 października 2017 r. strona pozwana na podstawie sporządzonego przez nią kosztorysu uzupełniającego dokonała dopłaty na rzecz J. P. odszkodowania w kwocie 4.173,40 zł netto.

Ubezpieczyciel podniósł, że na podstawie przeprowadzonych oględzin nieruchomości przez rzeczoznawcę (...) zostały sporządzone kosztorysy określające wysokość poniesionej szkody. Ustalenie wysokości bezspornych kwot odszkodowań dla budynku składowego w kwocie 24.337,99 zł i dla budynku obory 7520,33 zł nastąpiło zgodnie z treścią zapisu art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy, na podstawie kosztorysów sporządzonych według zasad obowiązujących w budownictwie w oparciu o system do kosztorysowania S. (...) z zastosowaniem aktualnych baz cen (...) obowiązujących w (...) obejmujących regionalny poziom cen, z uwzględnieniem rozmiaru strat ustalonych podczas oględzin. Wyjaśniono, że źródłem cen kształtującym koszty robocizny, materiału i sprzętu jest Ośrodek (...) (wydawca baz

cen systemu (...)). Wycena wartości kosztorysowej robót remontowo - budowlanych po szkodzie, będąca podstawą określenia wartości szkody w substancji budowlanej spełnia następująca kryteria:

- przedmiar i zakres robót nie odbiegają od określonych w protokole szkody, obowiązują zasady kalkulacji kosztorysowej określone w „Polskich standardach kosztorysowania robót budowlanych” W., październik 2005 r.
- poziom cen określa się jako nie wyższy niż średni regionalny z uwzględnieniem zwwyżki za mały zakres kwotowy robót lub zniżki za duży zakres kwotowy robót do wykonania, wg. współczynników opracowanych przez ww. ośrodek,
- w kosztorysie przyjęto ceny scalone, które obejmują wszystkie składniki cenotwórcze: ceny jednostkowe robocizny, / materiałów, sprzętu, razem z narzutami kosztów zakupu, kosztów pośrednich i zysku / ,
- w myśl art. 68 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy kwoty odszkodowań zostały pomniejszone o zużycie techniczne budynków zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia wynosi 48%, a zużycie określa zakład ubezpieczeń stosownie do przepisów prawa budowlanego (dowód: kopia decyzji k. 34-35).

Pismem z dnia 21 listopada 2017 r. jako przedsiębiorcy wezwaniem do zapłaty J. P. wniósł kolejne odwołanie od decyzji strony pozwanej, wzywając ją do weryfikacji stanowiska i wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości zgodnie z przepisami ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma (dowód: wezwanie przedsiębiorcy k. 37-43 akt).

Pismem z dnia 27 listopada 2017 r. strona pozwana podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko (dowód: pismo pozwanej k. 44 akt).

W dniu 22 grudnia 2017 r. niezależny rzeczoznawca dr inż. P. B. sporządził kosztorys budowlany, z którego wynikało, że całkowity koszt odbudowy/remontu domu rodzinnego po zdarzeniu z dnia 29 czerwca 2017 r. wynosi 159.997,06 zł brutto. Kosztorys został sporządzony w związku z podjętą przez ubezpieczonego decyzją o odbudowie uszkodzonego budynku i przywróceniu go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 29 czerwca 2017 r. przy uwzględnieniu zasad ustalenia wysokości szkody określonych w art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...).

J. P. poniósł koszt sporządzenia przez dra inż. P. B. prywatnej ekspertyzy technicznej w kwocie 615,00 zł brutto na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 22 grudnia 2017 r. (dowód: obmiar robót, kosztorys k. 45-63 akt, faktura k. 64 akt, J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:38:35- 00:43:14).

W dniu 4 stycznia 2018 r. J. P. wystosował do strony pozwanej ostateczne przedsiębiorcze wezwanie do zapłaty stroną brakującego odszkodowania z tytułu kosztów odbudowy/remontu domu jednorodzinnego w kwocie 123.965,34 zł brutto. Ponadto, J. P. wezwał stronę pozwaną do wypłaty na jego rzecz odszkodowania z tytułu kosztów sporządzenia na jego rzecz prywatnej ekspertyzy technicznej w kwocie 615,00 zł brutto na podstawie faktury (...), która w załączeniu do pisma z dnia stycznia 2018 r. została przedłożona stronie pozwanej. Pismo z dnia 4 stycznia 2018 r. zostało doręczone stronie pozwanej w dniu 10 stycznia 2018 r., która w tym dniu przyjęła zawiadomienie o szkodzie związanej z poniesionym przez J. P. kosztem sporządzenia na jego rzecz prywatnej ekspertyzy technicznej (dowód: ostateczne przedsiębiorcze wezwanie do zapłaty k. 65-71 akt).

Pismem z dnia 23 stycznia 2018 r. strona pozwana odmówiła spełnienia świadczeń (dowód: kopia decyzji k. 75 akt).

Pismem z dnia 5 lutego 2018. J. P. ostatecznie wezwał stronę pozwaną do zapłaty należności pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Ubezpieczyciel zweryfikował przedłożony jej kosztorys wykonany przez dra inż. P. B. do kwoty 40.551,21 zł netto bez podatku VAT. Ubezpieczyciel w decyzji z dnia 20 lutego 2018 r. poinformował o dopłacie odszkodowania w kwocie 4.519,49 zł (dowód: kosztorys uzupełniający k. 73-74, decyzja z 21 lutego 2018r. k. 76 akt).

Na dzień 20 lutego 2018 r. strona pozwana wypłaciła ubezpieczonemu świadczenie odszkodowawcze w łącznej wysokości **40.551,21 zł** (dowód: okoliczność bezsporna).

Ubezpieczony odbudował oborę i stodołę przy pomocy sąsiedzkiej. Pracowało u niego 5-6 osób, za godzinę pracy płacił 15 zł. Drewno miał z własnego lasu. Gdyby musiał zakupić drewno, to kalkulował wydatek na poziomie 20.000zł. Kupował pustaki w składzie budowlanym, ale nie brał żadnych rachunków, paragonów. Do białkowania ścian użył wapna. Została założona instalacja wodno-kanalizacyjna, instalacja elektryczna. Budynek jest w pełni funkcjonalny i ma taki sam standard jak przed zdarzeniem. Nadzór budowlany odebrał budynek w styczniu 2018r. (dowód: J. P. w e-protokole rozprawy z dnia 5 listopada 2018r. czas 00:19:32- 00:27:53).

W dniu 7 sierpnia 2018 r. poszkodowany J. P. zawarł z powódką A. K. **umowę cesji wierzytelności** wynikających ze szkody zaistniałej w dniu 29 czerwca 2017 r. likwidowanej przez stronę pozwaną z obowiązkowego ubezpieczenia OC budynków rolniczych, które J. P. posiadał u strony pozwanej w momencie zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego. Pismem z dnia 8 sierpnia 2018 r. powódka zawiadomiła stronę pozwaną o przelewie wierzytelności na jej rzecz (dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 7 sierpnia 2018 r., zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 8 sierpnia 2018 r. 77, 78, dokumenty znajdujące się w aktach szkody o nr (...) będących w posiadaniu strony pozwanej).

Powódka A. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), a w (...) główny przedmiot tej działalności, to działalność agentów ubezpieczeniowych i brokerów ubezpieczeniowych (dowód: wypis z (...) k. 79 akt).

Ubezpieczony J. P. odbudował obiekt sposobem gospodarczym, bez udziału firm zewnętrznych, w takich okolicznościach poniósł koszty podatku VAT tylko od zakupionych materiałów, natomiast pozostałe składniki kosztów (robocizna, sprzęt) nie były obciążone podatkiem VAT. Koszty odbudowy budynku gospodarczego przy uwzględnieniu stopnia zużycia stanu technicznego tych budynków określonego przez strony w umowie ubezpieczenia na poziomie 48% wyniosły **56.121,39 zł** (dowód: opinia biegłego kosztorysanta k. 109-131, 157-159, opinia ustna w e-protokole rozprawy z dnia 27 maja 2019r. czas 00:08:15-00:28:12).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Oceniając zebrany materiał dowodowy należy podnieść, że na wniosek strony powodowej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność ustalenia wysokości kosztów odbudowy budynku gospodarczego (inwentarsko-składowego), składającego się ze stodoły i obory mniejszej stanowiących integralną całość na nieruchomości położonej w (...), (...)-(...) S. gm. L. po zdarzeniu z dnia 29 czerwca 2017 r. zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Natomiast pozwany wnosił, aby biegły z zakresu budownictwa wypowiedział się na okoliczność zakresu szkody z dnia 29.06.2017r. w budynkach stodoły i obory należących do J. P. oraz kosztów ich odbudowy z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego tych budynków określonego przez strony w umowie ubezpieczenia ustalonego na poziomie 48%.

Biegła przeanalizowała dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i zgodnie z postanowieniem Sądu, wyznaczyła wizję lokalną na miejscu zdarzenia. Ustalenia poczynione na wizji lokalnej spisano w protokole stanowiącym załącznik do niniejszej opinii.

Biegła w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy oraz dane techniczne obiektu ustalone w terenie sporządziła własny kosztorys szczegółowy likwidacji szkody zaistniałej 29 czerwca 2017 roku. Do wyceny kosztorysowej biegła przyjęła średnie notowania czynników cenotwórczych i średni poziom cen środków produkcji budowlano-montażowej odpowiedniego dla terminu zdarzenia, tj. skorzystano z informacji cenowej prowadzonej przez (...) sp. z o.o. prowadzący notowania cen rynku budowlanego w systemie S. (informacja cenowa S. poziom cen III kw. 2017 r. roboty ogólnobudowlane remontowe region (...), pozostałe miejscowości województwa). Biegła sporządziła tabelę z analizą procentową poziomu cen. Z powyższego zestawienia czynników cenotwórczych, **wyprowadziła wniosek, że zarówno wycena sporządzona przez P. B. z (...) jak i wycena likwidatora (...) była sporządzona na wskaźnikach cenotwórczych nieodpowiednich dla tego czasu i regionu.** Jako podstawę normową wyceny biegła zastosowała katalogi norm nakładów rzeczowych stosując tablice zgodne z charakterem roboty. Przyjęta w kosztorysie formuła narzutów jest zgodna ze wskazaniami określonymi w publikacji pn. Polskie Standardy Kosztorysowania (...), stanowiącej wytyczne dla kalkulacji cen robót branży budowlanej. Przedmiar robót ustalono

wg akt sprawy oraz danych zebranych na wizji lokalnej. Biegła częściowo uwzględniła sugestie ubezpieczyciela zawarte w piśmie z dn.23.01.2018 r. (k.69) dotyczącego weryfikacji kosztorysu sporządzonego przez P. B.. W kosztorysie sporządzono przy następujących założeniach :

- policzono rusztowania kolumnowe (...), zamiast rusztowań zewnętrznych rurowych - zgodnie z sugestią ubezpieczyciela (k.69),
- utrzymano rozbiórkę stropu, gdyż ubezpieczyciel uznał te roboty (k.73- 74 akt),
- policzono wywóz i utylizację gruzu, choć do tej pory składowane są na terenie posesji,
- nie policzono utylizacji materiałów niebezpiecznych jakim są płyty dachowe zawierające azbest, gdyż stanowi to obowiązek Gminy, choć do tej pory składowane są na terenie posesji,
- policzono wrota do części składowej budynku od strony frontowej jako stalowe, stan na lipiec'2012 rok pokazuje wrota stalowe,
- policzono wrota do części składowej budynku od strony pola jako drewniane, gdyż takie wcześniej były zamontowane, na wizji lokalnej właściciel potwierdził taki stan wyjściowy,
- w kosztorysie nie uwzględniono kosztów ekspertyzy budowlanej, sporządzenie dokumentacji projektowej, sporządzenie dokumentacji kosztorysowej (w sumie 5.000 zł bez podatku i odpowiednio VAT 6 150,0 zł z podatkiem VAT 23%) poniesionych przez poszkodowanego, gdyż nie są to roboty budowlane tylko usługi.

Biegła przedstawiając opinię wariantowo- zgodnie z pytaniem strony powodowej obliczyła, że - wysokość kosztów odbudowy budynku gospodarczego (inwentarsko-składowego), składającego się ze stodoły i obory mniejszej, stanowiących integralną całość nieruchomości położonej w (...), (...)-(...) S. gm. L. po zdarzeniu z dnia 29 czerwca 2017 roku, zgodnie z treścią art.68 ustęp 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (ustawa z dn.22.05.2003 r.; Dz.U. nr 124 poz.1 152 z póź. zm.) wynosi : 98 197,0 zł bez podatku VAT i odpowiednio 120 782,31 zł z podatkiem VAT 23%. Zgodnie z pytaniem strony pozwanej - zakres szkody w budynku stodoły i obory należących do J. P. oraz kosztów odbudowy z uwzględnieniem stopnia zużycia stanu technicznego tych budynków określonego przez strony w umowie ubezpieczenia, ustalonego na poziomie 48% wynosi :

51 062,24 zł bez podatku VAT i odpowiednio 62 806,80 zł z podatkiem VAT 23% .

Biegła podała jeszcze jedną opcję rozliczenia kosztów robót odbudowy przedmiotowego budynku inwentarsko-składowego, jeżeli przyjmiemy za punkt wyjścia faktyczny proces odbudowy (k. 101-104), gdzie zainteresowany podał, **że odbudował obiekt sposobem gospodarczym, bez udziału firm zewnętrznych, w takich okolicznościach poniósł koszty podatku VAT tylko od zakupionych materiałów, natomiast pozostałe składniki kosztów (robocizna, sprzęt) nie były obciążone podatkiem VAT.** Przy takich założeniach (VAT 23% tylko dla materiałów) koszt odbudowy budynku gospodarczego wyniesie 107.925,75 zł. Natomiast przy uwzględnieniu stopnia zużycia stanu technicznego tych budynków określonego przez strony w umowie ubezpieczenia na poziomie 48% koszty odbudowy wyniosą 56.121,39 zł.

Biegła odpowiedziała dodatkowo na wszystkie pytania stron, w opinii pisemnej uzupełniającej i opinii ustnej, stąd też Sąd nie znalazł podstaw do otwarcia rozprawy na nowo i kolejnego uzupełniania opinii. Strona powodowa wniosowała, by sporządzić opinię przy wykorzystaniu cen materiałów (M) zgodnie z cenami zawartymi w kosztorysie sporządzonym na rzecz poszkodowanego J. P. załączonym do pozwu przez powódkę, na podstawie cenników

InterCenBud obejmujących poziom cen dla regionu, w którym doszło do powstania szkody pochodzących z III kw. 2017 r.;

- cen sprzętów (S) zgodnie z cenami zawartymi w kosztorysie sporządzonym na rzecz poszkodowanego J. P., załączonym do pozwu przez powódkę, na podstawie cenników InterCenBud obejmujących poziom cen dla regionu, w którym doszło do powstania szkody, pochodzących z III kw. 2017 r.;

- cen roboczogodzin (R) na poziomie 19,90 zł netto/rbg zgodnie z cenami zawartymi w kosztorysie sporządzonym na rzecz poszkodowanego J. P., załączonym do pozwu przez powódkę, na podstawie cenników InterCenBud obejmujących poziom cen dla regionu, w którym doszło do powstania szkody, pochodzących z III kw. 2017 r.;

- stawki R liczonej tylko od Kp i Z, z wyłączeniem Kz, albowiem Kz jest liczone tylko i wyłącznie od M (materiałów);

- kosztów utylizacji gruzu budowlanego niesortowanego na w prawidłowej wysokości, tj. po dokonaniu prawidłowego przedmiaru oraz na podstawie cennika obowiązującego w miejscu, w którym doszło do powstania szkody w III kw. 2017 r.. albowiem przyjęta przez biegłą opłata 13,44 zł za tonę jest rażąco zaniżona;

- kosztów utylizacji płyt azbesto-cementowych, albowiem utylizacja ta i obowiązek poniesienia związanych z tą utylizacją kosztów należy do wytwórcy, a nie gminy.

Biegła wyraźnie wskazała, że strona powodowa, jak i pozwana w kosztorysach popełniła błędy, co zostało wyraźnie opisane w opinii głównej. Nadto, wyjaśniła, że brak podstaw do kwestionowania rozliczenia kosztów robocizny i materiałów na podstawie powszechnie obowiązującego i wykorzystywanego przez wszystkich biegłych cennika S. z uwagi, że przygotowany jest przez uznany ośrodek badawczy- naukowy. W ocenie Sądu, fakt że biegła nie miała dostępu do cenników InterCenBud wykorzystywanych przez biegłego prywatnego, sam w sobie nie może być podstawą do dopuszczenia kolejnego dowodu z opinii uzupełniającej lub opinii innego biegłego i ponownienia wyliczeń, bowiem cenniki InterCenBud nie są wykonane przez ośrodek naukowo-badawczy, nie są powszechnie wykorzystywane, a to że biegły prywatny z niego skorzystał nie rodzi obowiązku wykorzystywania tego samego rodzaju cennika przez biegłego sądowego. Nie ulega również, w opinii Sądu, że biegła trafnie podniosła w opinii ustnej, iż przyjmując wyliczenia biegłego prywatnego za wiarygodne, poziom odbudowy zwykłej stodoły gospodarskiej i obory sięgnąłby kosztów budownictwa mieszkalnego, nie wspominając o tym, że ubezpieczony sam przyznał, co nie może być przedmiotem sporu, że odbudowy budynków dokonał we własnym zakresie bez profesjonalnych przedsiębiorców z branży budowlanej (pomoc sąsiedzka). Sposób odbudowy determinował, też kosztorys przy rozliczaniu podatku Vat. Zresztą sama powódka wywodzi, że norma prawna zawarta w art. 68 ust. pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie narzuca konkretnego cennika, jaki należy zastosować w kosztorysie odbudowy nieruchomości, pozostawiając tę kwestię do decyzji ubezpieczonego, a nie ulega wątpliwości, że czasie sporu sądowego wybór warunkowany jest decyzją Sądu i wiadomościami specjalnymi, którymi dysponuje biegły sądowy. Zatem wywody strony powodowej na temat walorów cennika InterCenBud nie mają żadnego dla rozstrzygnięcia sprawy, tym bardziej, że opinia nie została podważona przez stronę powodową, nie wykazano błędów biegłej w sporządzeniu kosztorysu, pominięcia określonych materiałów budowlanych, czy prac budowlanych. Opinia jest jasna, logiczna i została wykorzystana przez Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się jedynie w niewielkiej części zasadne.

Podstawę przypisania pozwanemu odpowiedzialności można wywieść w szczególności z art. 822 k.c. W § 1 przepis ten stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z § 2 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem

przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl zaś § 4 uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Zgodnie z treścią art. 67 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego. Przepis zawiera także przyjęte na potrzeby ustawy definicje legalne wymienionych zjawisk.

Poza sporem jest to, że poszkodowany J. P. w chwili powstania szkody posiadał zawartą ze stroną pozwaną polisę obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych o nr (...), umowa ubezpieczenia została zawarta na okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. **W dniu 29 czerwca 2017 r. doszło do zdarzenia objętego zakresem odpowiedzialności ubezpieczyciela, bowiem** w wyniku huraganu, który przeszedł nad miejscowością R. doszło do uszkodzenia nieruchomości tj. budynku gospodarczego (inwentarsko-składowego) składającego się ze stodoły i obory mniejszej stanowiących integralną całość, należącego do J. P.. Poszkodowany w ramach cesji przeniósł swoją wierzytelność na rzecz powódki. **Legitymacja czynna powódki** jako cesjonariusza **do wytoczenia powództwa** nie była, również przedmiotem sporu w niniejszym procesie. Powódka ma takie samo roszczenie -w takim samym zakresie jak poszkodowany J. P.. Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. zgodnie, z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Z treści art. 13 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że odszkodowanie z ubezpieczenia mienia musi odpowiadać wysokości szkody oraz mieścić się w granicach sumy ubezpieczenia. Celem ubezpieczenia obowiązkowego jest bowiem umożliwienie ubezpieczonemu naprawy zniszczonego na skutek zdarzeń losowych mienia.

Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 kodeksu cywilnego. **Zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c.** naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź poprzez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Szkoda jest różnicą między, tym czym poszkodowany dysponowałby w zakresie wartości, których szkoda dotyczy, gdyby nie było zdarzenia wywołującego szkodę, a tym, czym dysponuje rzeczywiście na skutek tego zdarzenia (por. orzeczenie S.N. z dnia 22.11.1963 r., OSPiKA 1964, nr 7-8, s. 313).

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony podjął decyzję o odbudowie uszkodzonego wskutek zdarzenia z dnia 29 czerwca 2017 r. budynku gospodarczego składającego się ze stodoły i obory mniejszej objętych ubezpieczeniem OC budynków rolniczych u strony pozwanej, strona pozwana winna była sporządzić kosztorys budowlany w oparciu o treść art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 68 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, że wysokość szkody ustala się na podstawie cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń (ustalenie wysokości szkody na podstawie tych cenników następuje w każdym przypadku niepodejmowania odbudowy, naprawy lub remontu budynku), bądź kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia. Jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości

rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Zgodnie z art. 68 ust. 4 wskazanej ustawy zakład ubezpieczeń nie uwzględnia stopnia zużycia budynku tylko przy szkodach drobnych, których wartość nie przekracza równowartości w złotych 100 euro. Trafnie podnosi strona pozwana, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 listopada 2015 roku w sprawie III CZP 71/15 wskazał, że „ponieważ w przepisie tym ustawodawca wyłączył obowiązek uwzględnienia stopnia zużycia budynku tylko przy drobnych szkodach, których wartość nie przekracza równowartości w złotych 100 euro, oznacza to, że przy szkodach przekraczających tę wartość istnieje obowiązek uwzględnienia stopnia zużycia budynku. Sąd Najwyższy wskazał, że „ustalając wysokość szkody nie można pominąć faktu, że przed wypadkiem budynek był już zużyty w oznaczonym procencie. Pominiecie oznaczałoby naruszenie reguł obowiązujących przy ustalaniu wysokości szkody. Biorąc pod uwagę, że odszkodowanie nie może przewyższać szkody rzeczywistej wyrządzonej w ubezpieczonym mieniu, inne ustalenie rozmiaru szkody prowadziłoby w efekcie do bezpodstawnego wzbogacenia”. Stanowisko Sądu Najwyższego, że ustalenie wysokości szkody następuje z uwzględnieniem zużycia budynku znajduje odzwierciedlenie w wyrokach: Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 02.06.2016r. w sprawie o sygn. akt III Ca 728/15, Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 30.06.2016r. sygn.. akt IV Ca 57/16 oraz w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27.03.2017r. sygn. akt I ACa 1190/16.

Zatem, niezależnie od metody ustalenia kwoty odszkodowania ustalenie wysokości szkody winno następować z uwzględnieniem stopnia zużycia budynku. Nie może uzyskać ubezpieczony odszkodowania na poziomie wybudowania nowego budynku, bez policzenia amortyzacji, bowiem byłby bezpodstawnie wzbogacony. Na skutek zdarzenia ubezpieczeniowego uzyskaliby większą wartość majątkową niż wartość budynku o określonej amortyzacji. W myśl przepisów cytowanej ustawy zasadne jest uwzględnienie stopnia zużycia budynku według stanu na dzień zawarcia umowy (stopień zużycia określony w polisie ubezpieczeniowej), jak i również zużycia budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Chodzi tu o faktyczne, całkowite zużycie budynku na dzień powstania szkody. Należy łącznie określić stopień zużycia kończący się przed dniem rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń oraz stopień zużycia od dnia jej rozpoczęcia okresu odpowiedzialności ubezpieczyciela do dnia powstania szkody. W niniejszym przypadku stopień zużycia 48% uwzględnia stan budynku również za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 29 czerwca 2017 r. Nie jest to zużycie przypisywane 7 miesiącom okresu obowiązywania umowy ubezpieczenia. Trudno uznać za zasadny zarzut powódki, że strona pozwana w sposób nieuprawniony pomniejszyła odszkodowanie o wysokość stopnia zużycia technicznego stodoły i obory mniejszej, uzasadniając to brzmieniem przepisu art. 68 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, pomimo że strona pozwana uznała, że ubezpieczony nie będzie podejmował się odbudowy budynku. W ocenie Sądu, pozwany prawidłowo policzył amortyzację i zastosował potrącenie kosztów odbudowy stodoły i obory mniejszej w wysokości 48% odpowiadającej wysokości stopnia zużycia technicznego wskazanego w treści polisy.

Zasadnie zauważa strona powodowa, że żaden przepis ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie daje podstaw do zmniejszenia odszkodowania o kwotę podatku od towarów i usług, ale nie można powiększać kwoty odszkodowania o VAT doliczony do wartości robocizny, skoro ubezpieczony nie płacił takiego VAT-u, co w niniejszej sprawie jest bezsporne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznając, że koszt odbudowy budynku to 56.121,39zł, po pomniejszeniu o kwotę już wypłaconą przez pozwanego łącznie 40.551,21zł, do zasądzenia pozostało 15.570,18zł.

Ponadto, powódka dochodziła także kwoty 615,00 zł brutto tytułem zwrotu kosztów sporządzenia na rzecz J. P. specjalistycznej opinii przez niezależnego rzeczoznawcę z zakresu budownictwa dr inż. P. B.. Możliwość zakwalifikowania kosztu sporządzenia prywatnej ekspertyzy jako szkody ulegającej naprawieniu potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 września 1975 r. sygn. akt I CR 505/75, orzekając, iż „Dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 k.c.).” Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) wskazał, że tego rodzaju wydatki

nie są wyłączone z zakresu obowiązku kompensacji szkody przez żaden przepis szczególny lub przez postanowienie umowne, a przeprowadzenie przez poszkodowanego prywatnej ekspertyzy ukazującej wysokość rzeczywiście doznanej przez niego szkody jest obiektywnie uzasadnione i konieczne.

Koszty ekspertyzy prywatnej były konieczne do oszacowania kosztów odbudowy budynku, jak i weryfikacji prawidłowości rozliczenia wykonanego przez ubezpieczyciela. Można je zaliczyć do odszkodowania- wydatek konieczny do przywrócenia stanu poprzedniego-sprzed szkody.

O odsetkach ustawowych od zasądzonych kwot orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (art. 817 k.c., 481 k.c.).

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. – stosunkowy rozdział. Powódka wygrała proces w 22% i w takiej części pozwany powinien ponieść koszty procesu. Ich rozliczenie co do wysokości Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu po prawomocnym zakończeniu sprawy (art. 108 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie sporządzone przez sędziego,
2. poprawić numerację akt,
3. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.